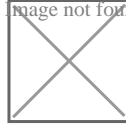


Εγκώμιο στους Αγίους Πάντες (3ο Μέρος)

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown



Επειδή λοιπόν έδειξαν την πιο μεγάλη αγάπη, τους υποδέχεται και απολαμβάνουν εκείνη τη δόξα. Ενώνονται με τους αγγελικούς χορούς και μετέχουν στους μυστικούς ύμνους. Αν λοιπόν και όταν είχαν το σώμα μετείχαν στο χορό εκείνο με την κοινωνία των μυστηρίων και έψαλλαν μαζί με τα Χερουβίμ τον τρισάγιο ύμνο, καθώς γνωρίζετε εσείς οι πιστοί, πολύ περισσότερο τώρα που βρέθηκαν με τους αγγέλους, με πολλή παρρησία παίρνουν μέρος στη δοξολογία εκείνη. Άραγε δεν φοβόσασταν πριν το μαρτύριο; Άραγε δεν επιθυμείτε τώρα το μαρτύριο; Άραγε δεν λυπάστε τώρα, που δεν είναι καιρός μαρτυρίου; Αλλά ας γυμναζόμαστε για τον καιρό του μαρτυρίου. Περιφρόνησαν εκείνοι τη ζωή, περιφρόνησε εσύ τις απολαύσεις.



Έριξαν εκείνοι τα σώματά τους στη φωτιά, ρίξε εσύ τώρα χρήματα στα χέρια των φτωχών. Καταπάτησαν εκείνοι τα αναμμένα κάρβουνα, σβήσε εσύ μέσα σου τη φλόγα της επιθυμίας. Είναι ενοχλητικά αυτά, αλλά φέρουν κέρδος. Μη βλέπεις τα παρόντα που είναι δυσάρεστα, αλλά τα μέλλοντα που είναι ευχάριστα, όχι τα δεινά που περνάς τώρα, αλλά τα αγαθά που ελπίζεις, όχι τα παθήματα, αλλά τα βραβεία, όχι τους κόπους, αλλά τα στεφάνια, όχι τους ιδρώτες, αλλά τις αμοιβές, όχι τους πόνους, αλλά τις ανταποδόσεις, όχι την αναμμένη φωτιά, αλλά τη βασιλεία που σε περιμένει, όχι τους δήμιους που σε περιτριγυρίζουν, αλλά το Χριστό που θα σε στεφανώσει.

Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος και ο ευκολότερος δρόμος για την αρετή, να μη βλέπει δηλαδή κανείς τους κόπους μόνο, αλλά και τα βραβεία μαζί με τους κόπους, και όχι το καθένα ξεχωριστά. Όταν λοιπόν πρόκειται να δώσεις ελεημοσύνη, μη σκέπτεσαι τη δαπάνη των χρημάτων, αλλά την απόκτηση της δικαιοσύνης.

«Σκόρπισε χρήματα, έδωσε στους φτωχούς· η δικαιοσύνη του μένει στους αιώνες των αιώνων». Μη βλέπεις τον πλούτο σου που λιγοστεύει, αλλά το θησαυρό που αυξάνει. Αν νηστεύεις, μη σκέπτεσαι την ταλαιπωρία που προξενεί η νηστεία, αλλά την άνεση που προέρχεται από αυτήν. Αν αγρυπνήσεις προσευχόμενος, μη συλλογίζεσαι την ταλαιπωρία της αγρυπνίας, αλλά την παρησία που θ' αποκτήσεις από την προσευχή. Έτσι κάνουν και οι στρατιώτες. Δεν βλέπουν τα τραύματα, αλλά τις αμοιβές, όχι τις σφαγές, αλλά τις νίκες, όχι τους νεκρούς στο πεδίο της μάχης, αλλά τους ήρωες που στεφανώνονται. Έτσι και οι κυβερνήτες βλέπουν μπροστά στα κύματα τα λιμάνια, μπροστά στα ναυάγια τα εμπορεύματα, μπροστά στα δεινά της θάλασσας τα αγαθά μετά τη θάλασσα.

Έτσι κάμε και εσύ. Σκέψου πόσο μεγάλο πράγμα είναι μέσα στη βαθιά νύκτα, όταν κοιμούνται όλοι οι άνθρωποι και τα θηρία και τα κατοικίδια ζώα, όταν υπάρχει απόλυτη ησυχία, εσύ μόνο να σηκωθείς και να συνομιλήσεις με τον Κύριο όλων μας. Είναι γλυκός ο ύπνος; Αλλά τίποτε δεν είναι πιο γλυκό από την προσευχή. Αν συνομιλήσεις ιδιαίτερα μαζί του, πολλά θα μπορέσεις να επιτύχεις, χωρίς να σε ενοχλεί κανείς, ούτε να εμποδίσει την προσευχή σου, και την ώρα έχεις σύμμαχο για να επιτύχεις αυτά που θέλεις. Αλλά στριφογυρίζεις ξαπλωμένος σε μαλακό στρώμα και διστάζεις να σηκωθείς; Σκέψου τους μάρτυρες που είναι σήμερα ξαπλωμένοι στη σιδερένια σχάρα, χωρίς στρώμα από κάτω, αλλά απλωμένα κάρβουνα.

Εδώ θέλω να σταματήσω το λόγο, για να φύγετε έχοντας ζωντανή και ζωηρή τη μνήμη εκείνης της σχάρας και να την θυμάστε νύχτα και μέρα. Γιατί, και αν ακόμα μας κρατούν άπειρα δεσμά, θα μπορέσουμε να τα σπάσουμε όλα με ευκολία και να σηκωθούμε για προσευχή, όταν έχουμε στο νου μας αυτή τη σχάρα. Όχι μόνο τη σχάρα, αλλά και τις άλλες τιμωρίες των μαρτύρων ας τις χαράξουμε στο πλάτος της καρδιάς μας. Όπως αυτοί που κάνουν λαμπρά τα σπίτια τους, τα στολίζουν σ' όλα τα σημεία με όμορφες ζωγραφιές έτσι και εμείς ας ζωγραφίσουμε στους τοίχους της δικής μας ψυχής τις τιμωρίες των μαρτύρων. Γιατί εκείνες οι ζωγραφιές είναι ανώφελες, αυτές όμως έχουν κέρδος. Δεν χρειάζεται χρήματα, ούτε έξοδα, ούτε κάποια τέχνη αυτή η ζωγραφική, αλλά για όλα αυτά φθάνει να χρησιμοποιήσει την προθυμία του και τη γενναία και νηφάλια σκέψη του και μ' αυτή σαν κάποιο χέρι άριστου τεχνίτη να ζωγραφίσει τις τιμωρίες των μαρτύρων.

Ας ζωγραφίσουμε λοιπόν στη ψυχή μας άλλους να είναι στα τηγάνια, άλλους ξαπλωμένους σ' αναμμένα κάρβουνα, άλλους αναποδογυρισμένους στα καζάνια, άλλους να καταποντίζονται στη θάλασσα, άλλους να ξεσκίζονται, άλλους να τους γυρίζουν στον τροχό, άλλους να τους ρίχνουν στον γκρεμό. Άλλους πάλι να παλεύουν με θηρία, άλλους να τους οδηγούν στο βάραθρο και άλλους όπως έτυχε

ο καθένας να τελειώσει η ζωή του. Ωστε με την ποικιλία αυτής της ζωγραφικής, αφού κάνουμε λαμπρό το δικό μας σπίτι, να το κάνουμε κατάλληλο κατάλυμα για το βασιλιά των ουρανών. Γιατί αν δει τέτοιες ζωγραφιές στη ψυχή μας, θα έρθει μαζί με τον Πατέρα και μαζί με το Άγιο Πνεύμα και θα κατοικήσει μέσα μας.

Και θα γίνει βασιλικό παλάτι στη συνέχεια η ψυχή μας και κανένας παράλογος λογισμός δεν θα μπορέσει να την πατήσει, αφού η μνήμη των μαρτύρων, σαν κάποια ζωγραφιά, θα υπάρχει πάντοτε μέσα μας και θα σκορπά πολλή λάμψη και θα κατοικεί συνεχώς μέσα μας ο βασιλιάς των όλων Θεός. Έτσι λοιπόν, αφού υποδεχθούμε το Χριστό εδώ, θα μπορέσουμε μετά την αναχώρησή μας από τη γη να τον υποδεχθούμε στις αιώνιες κατοικίες μας, τις οποίες εύχομαι να επιτύχουμε όλοι μας με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, από τον οποίο και μαζί με τον οποίο στον Πατέρα και συγχρόνως στο άγιο και ζωοποιό Πνεύμα ανήκει η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Ι. Χρυσοστόμου, Ε. Π. Ε τ. 36, σ. 605-623).